

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

رحیمه توخی
۱۵ جون ۲۰۱۸

اینک متن نگاشته و یک پارچه شعری را که در پالتاک روز یکشنبه که از جانب «چریک های فدائی خلق ایران» به خاطر «روز جهانی زن» دایر گردیده بود، برای اعضای پالتاک خواندم در ذیل تقدیم خوانندگان می نمایم.

رحیمه توخی (۱۱ مارچ ۲۰۱۴)

«سلام های پرحرارت به دوستان و رفیق ها!

این نگاشته مختصر تحلیلی نبوده، فقط اشاره ای است به ترفند های امپریالیزم در رابطه با زن.

۸ مارچ روز جهانی زن، در واقعیت امر بازتاب و انعکاسی بوده از واکنش و خیزش زنان ستمکش طبقه کارگر در امریکای سرمایه داری ربع سوم قرن نوزدهم (۱۸۷۵). و امروز که گول پیشین از یک قرن بیشتر بدینسو به هیولای خون آشام امپریالیستی اشغالگر سرزمین های بیگانه - از جمله کشور ما افغانستان - تبدیل شده و از ۱۲ سال بدینسو به مدد وابستگان طبیعی و حقیرش، یعنی سرمایه داران بزرگ، کمپرادوران و ملاکان ظالم و عقبگرا و باند های جهادی و طالبی و سائر خدمت گزاران اجیر شده قلم به دستش، تلاش دارند موقعیت غیر انسانی زنان افغانستان را روز تا روز، بهتر و بهترتر نشان دهند؛ چنانچه امروز ۸ مارچ خانم امریکائی «بیکر» (نماینده ارشد امریکا در زون شرق) در مصاحبه ای با «تلویزیون - ۱» از آزادی بیشتر زن و «کمک های بی دریغ» امریکا به زنان افغانستان، با تبختر یک مزدوریاد آوری نمود، و بر تداوم کمک های کشورش در آینده نیز تأکید ورزید.

از جمله ۴۷ کشور متجاوز به افغانستان [که در زیر بمب و راکت هایشان دهها هزار زن و مرد، پیر و جوان و کودک، بی رحمانه به خاک و خون کشیده شده]، نمایندگان امپریالیزم المان و فرانسه در همکاری با دوتن از خاینان به کشور، یعنی «سیما ثمر» نوکر امپریالیزم امریکا و «ثریا پرلیکا» پرچمی معروف و جاسوس کار کشته سوسیال

امپریالیزم شوروی برای نخستین بار به مناسبت «روز بین المللی زن»، به دو زن به اصطلاح «فعال افغانستان» («آمنه حسینی» عکاس و «شریفه دانش» مجسمه ساز) جایزه «زن سال» ۲۰۱۴ را اعطا نمودند ، که هر گاه این دو خانم ریگی در کفش نداشته باشند ، اعطای استعمار را به لقایش بخشیده و با رد پذیرش آن دامن شان را از آلودگی پاک می دارند.

امروز تمام مردم افغانستان (منهای خائینان زن ستیز و نویسندگان مزدور) بدرستی می دانند که به طور خاص از آغاز حمله امپریالیزم جنایتکار و غارتگر امریکا و شرکایش به افغانستان ، تا هم اکنون گراف اشکال جنایات ضد زن در افغانستان ، روز تا روز بلند و بلند تر شده می رود ؛ چنانچه گراف آن تا حدی ارتقاء نموده که همین تلویزیون مزدور ، یعنی (تلویزیون-۱) در کابل طی گزارشی از بریدن بینی و گوش و سینه خانم ستاره که در سن ۱۲ سالگی مادر شد ؛ توسط شوهر جنایتکارش ؛ گزارش داد .

آزادی واقعی زنان در یک کشور، در گرو یک انقلاب سوسیالیستی است . به امید چنین انقلاب واقعاً مردمی و دموکراتیک ، خواهان همبستگی زنان طبقه کارگر در پیشاپیش سایر زنان رزمنده افغانستان و ایران و سراسر جهان می باشم .

رحیمه توخی (۹مارچ ۲۰۱۴)

نعره آزادی

ای زن ! زنجیر بردگی بشکن ز پایت
گر قدرت بدانی ترس کند رهایت
برکش نعره آزادی با آواز رسایت
هرچه دیوار و سنگست، دُورکن زراحت
باشد دُور خیزش و ازبند رهائیت

کوشا گر شوی شخصیت خویش یابی
می دانم در چهار دیوار خان ، ناشادی
همی دانم که بهر کسب آزادی بیتابی
زن پا گذاشت به کیهان ؛ مگرکه خوابی
باشد دُور خیزش و از بند رهائیت

بسته اند با شرعیت اسلام پای ترا
سرکوب کرده اند آرزو های ترا
ناچیز شمرند مقام والای ترا
جدا کرده اند از تمدن راه ترا
باشد دُور خیزش و ازبند رهائیت

لذت برد مرد ، ز گرمی آغوش تو
صد حیف و افسوس از لب خاموش تو
شوهرمی بُرد لب و بینی و گوش تو
منکر است زدانائی و عقل و هوش تو
باشد دُور خیزش و ازبند رهائیت

برخیز و بساز بهر خود انجمنی
جمع کن ز هر چمن یک یک سمنی
ز شاخه های جدا ، بساز خرمنی
گل های آزاده ، سرزنند به هر چمنی
باشد دُور خیزش و ازبند رهائیت
